

Kopia publikacji:

Polskie Towarzystwo Fotogrametrii i Teledetekcji

Sekcja Naukowa Stowarzyszenia Geodetów Polskich

60-lecie Polskiego Towarzystwa Fotogrametrycznego

Sesja Naukowa, Warszawa, 22-24 maj 1991 r

Prof. Marian Brunon PIASECKI

1904-1980

**PRZEWODNICZĄCY POLSKIEGO TOWARZYSTWA
FOTOGRAMETRYCZNEGO W LATACH 1957-1970**

Marian Brunon Piasecki urodził się w dniu 6 października 1904 r. w Stanisławowie koło Warszawy. Po ukończeniu gimnazjum W. Górskiego w Warszawie rozpoczął studia w 1923 r. w Politechnice Warszawskiej na Wydziale Geodezyjnym. Pracę dyplomową z astronomii geodezyjnej pt. „Wyznaczenie szerokości geograficznej Obserwatorium Astronomicznego metodą Horretowa-Talcota” wykonał pod kierunkiem prof. Felicjana Kępińskiego i w roku 1927 uzyskał dyplom inżyniera geodety.

Pracę w Politechnice Warszawskiej rozpoczął początkowo w Katedrze Geometrii Wykreślnej u prof. Ludomira Wolfke, a następnie został zaangażowany jako st. asystent w Katedrze Geodezji Wyższej, kierowanej przez prof. Edwarda Warchałowskiego, gdzie pracował do wybuchu drugiej wojny światowej - prowadząc przede wszystkim ćwiczenia instrumentalne oraz pogłębiając wiedzę z zakresu fotogrametrii.

W 1929 r. otrzymał stypendium z Funduszu Kultury Narodowej na studia zagraniczne na okres pół roku. W tym czasie odbywał trzymiesięczny staż w zakładach „AEROTOPOGRAPH” w Dreźnie u prof. Hugershoffa oraz miesięczny staż w SERVICE TOPOGRAPHIQUE FEDERAL w Bernie (Szwajcaria), a następnie wizytuje fabryki i instytucje fotogrametryczne we Włoszech, Francji, Niemczech i Czechosłowacji.

Po zakończeniu stażu naukowego kontynuował pracę dydaktyczno-naukową na Politechnice, a dodatkowo wykładał fotogrametrię w Państwowej Szkole Mierniczej w Warszawie i geometrię wykreślną w Szkole Budowlanej prof. Grariera. Podsumowanie zdobytej wiedzy teoretycznej i praktycznej stanowiła książka wydana w 1930 r. pt. „Współczesne metody i przyrządy fotogrametryczne”.

W dniu 13 lutego 1930 r. w Warszawie w Politechnice Warszawskiej (w Katedrze Geodezji Wyższej) odbył się zjazd założycielski Polskiego Towarzystwa Fotogrametrycznego, na którym M.B. Piasecki został wybrany sekretarzem PTF. W 1932 r. zostaje redaktorem „Przeglądu Fotogrametrycznego” - organu PTF.

Już przed drugą wojną światową był uważany za wyróżniającego się fotogrametrę.

M.B. Piasecki położył też wielkie zasługi jako założyciel i zasłużony wieloletni kierownik pierwszego w Polsce przedsiębiorstwa fotogrametrycznego „Fotolot”, w zakresie dostosowania i wykorzystania metod fotogrametrycznych do aktualnych potrzeb gospodarki narodowej.

We wrześniu 1939 r. został wraz z PLL LOT ewakuowany do Rumunii, a następnie do Francji. W Paryżu pracował początkowo w przemyśle obronnym, gdzie pod kierunkiem prof. R. Dangera wykonywał obliczenia geodezyjne związane z opracowaniem podkładów do opracowania zdjęć lotniczych w Wojskowym Instytucie Geograficznym. Po zajęciu Paryża przez Niemców brał udział we francuskim Ruchu Oporu, pracując jednocześnie w Polskim Czerwonym Krzyżu.

Po powrocie do kraju M.B. Piasecki wraca do pracy w katedrze Geodezji Wyższej pod kierunkiem swego „Papy” - prof. E. Warchałowskiego. Jako adiunkt prowadzi wykłady z rachunku wyrównawczego geodezji wyższej oraz pracuje w fotogrametrii. Utworzona w 1946 r. Katedra Fotogrametrii została obsadzona przez Bronisława Piątkiewicza jako profesora zwyczajnego 31 lipca 1946 r. przed powrotem M.B. Piaseckiego z Paryża.

W latach 1950-51 napisał podręcznik pt. „Fotogrametria płaska”, która posłużyła Mu jako praca habilitacyjna. Rada Wydziału Geodezyjnego PW zwolniła Go - jako wybitnego fotogrametrę - od posiadania tytułu doktora nauk technicznych. W roku akad. 1951/52 odbył się przewód habilitacyjny w Sali Senatu Gmachu Głównego PW.

Prof. M.B. Piasecki uzyskał tytuł naukowy profesora nadzwyczajnego fotogrametrii w 1954 r., a w roku 1966 został profesorem zwyczajnym.

Po przejściu w 1960 r. prof. B. Piątkiewicza na emeryturę objął kierownictwo Katedry Fotogrametrii, którą kierował do 1975 r., tj. do dnia przejścia na emeryturę.

Jako dydaktyk słynął prof. Piasecki z umiejętności zainteresowania słuchaczy przedmiotem i ofiarnej pomocy udzielanej studentom nie tylko w nauce, lecz i w sprawach osobistych. Zarówno prace magisterskie jak i rozprawy doktorskie robione pod jego kierunkiem zawierały nowe, cenne dla gospodarki krajowej rozwiązania. Był promotorem 10 rozpraw doktorskich.

Dorobek naukowy prof. Piaseckiego obejmuje ponad 40 publikacji. Do najważniejszych osiągnięć naukowych można zaliczyć wyniki badań i prac w dziedzinie opracowania zdjęć lotniczych. Na podkreślenie zasługuje podręcznik akademicki pt. „Fotogrametria lotnicza i naziemna”, który doczekał się kilku wydań.

Prof. M.B. Piasecki brał czynny udział w pracach społecznych w stowarzyszeniach naukowych i zawodowych - krajowych i międzynarodowych. Był organizatorem kursów z fotogrametrii analitycznej. Był współorganizatorem i wieloletnim przewodniczącym Polskiego Towarzystwa Fotogrametrycznego. Pełnił funkcję prodziekana Wydziału Geodezji i Kartografii PW. Był członkiem Komitetu Redakcyjnego dwumiesięcznika „Photogrametria” - organu Międzynarodowego Towarzystwa Fotogrametrycznego.

Osiągnięcia naukowe i dydaktyczne prof. Piaseckiego zostały uhonorowane w 1964 r. nagrodą II stopnia Ministerstwa Oświaty i Szkolnictwa Wyższego oraz nagrodą I stopnia Ministerstwa Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki w 1974 r. Stowarzyszenie Geodetów Polskich nadało Profesorowi godność członka honorowego SGP.

Na podkreślenie zasługuje wspianała postawa moralna prof. M.B. Piaseckiego, jego koleżeńskość i serdeczny stosunek do każdego współpracownika i studenta przy

równoczesnym wymaganiu rzetelnej, sumiennej pracy i obiektywnej, sprawiedliwej ocenie wyników.

Był wielokrotnie wyróżniany za wyniki w pracy zawodowej i społecznej nagrodami i odznaczeniami państwowymi i honorowymi.

Zmarł 5 grudnia 1980 r. mając za sobą 76 lat bogatego i ciekawego życia - i jako naukowiec i jako człowiek.

Czesław Kamela